

سرمقاله

جام جهانی برای
تفریح نبود

خیلی‌ها (شاید برخی از مدیران فدراسیون فوتبال) گمان کنند جام جهانی برای تخمه شکستن و تفریح و پر کردن اوقات فراغت است؛ اما جام جهانی برگزار می‌شود تا فوتبال در معتبرترین و شگفت‌انگیزترین تورنمنت ورزشی دنیا با اهالی خود حرف بزند.

جام جهانی ۲۰۲۲ هم با فوتبالیست‌ها بسیار سخن گفت و تنها آنها شنیدند که گوش شنوا داشتند:

۱- برگزاری جام جهانی در کشوری که فقط ۱۱ هزار کیلومتر مربع وسعت دارد خود به خود حاوی پیام‌های فراوانی برای ماست. مدیران فوتبال ما که از میزبانی چند مسابقه از لیگ قهرمانان آسیا خوشحالند (که همان را هم در مواجهه با تیم‌های عربستانی به ما می‌دهند) کاش کمی دقیق‌تر جام جهانی را ببینند. جام جهانی محلی برای خودنمایی کشور میزبان است و قطر حسابی از این فرصت طلایی استفاده کرد تا توانایی‌های خود در میزبانی هر گونه رخداد ورزشی را به رخ دنیا بکشد. کاش ما مدیرانی داشتیم که به جای فکر کردن به خود، به اتفاقات بزرگ فکر می‌کردند. مدیرانی که به دنبال حکم اسم ایران روی سنگ دنیای فوتبال باشند.

۲- بازیکنان ما بعد از شکست با تیم حریف و خبرنگاران و مردم چگونه رفتار می‌کنند؟ نیمار با وجود غم فراوان حذف برزیل از جام جهانی، در برخورد با پسر ایوان پریشیچ (حریف خود در آن بازی) چه رفتاری داشت؟ بازیکنان ما می‌توانند چنین متانتی پس از شکست‌های سنگین داشته باشند؟

۳- امیدواریم مربیان ما شیوه برخورد بزرگان مربیگری دنیا با واژه شکست را دیده باشند. مربیانی که بلافاصله پس از هر شکست، به حریف، داور، عوامل برگزاری بازی و دنیا می‌تازند تا کسی متوجه درصد سهم آنها از شکست نشود. مربیانی که نمی‌خواهند باور کنند شکست تیمشان نتیجه تفکر و البته ترکیب و تاکتیک انتخابی آنها بود.

از تیتِه (برزیل) تا لوییژ انریکه (اسپانیا) به دلیل اشتباهشان اخراج شدند و اعتراضی نکردند و از تاتا مارتینو سرمربی مکزیک تا روبرتو مارتینز سرمربی بلژیک و دیگو آلونسو سرمربی اروگوئه استعفا دادند چون پذیرفتند نکته تازه‌ای برای آموزش به بازیکنان ندارند.

همه اینها از درس‌های جام جهانی است تا مسئولیت رفتارها و تصمیم‌هایمان را به گردن بگیریم و شجاعت پذیرش خطا و عذرخواهی برای خطاها را داشته باشیم. این جام جهانی یکشنبه تمام می‌شود اما کاش درس‌های آن با انجام بازی پایانی دفن نشود. کاش از همه اتفاقات جام جهانی، عصبانیت بازیکنان آرژانتین در پایان بازی با هلند را به خاطر نسپریم. کاش فقط رفتارهای توهین‌آمیز با ساکا بعد از حذف انگلیس در یاد ما نماند. هزار درس بزرگ از این جام به جا ماند، کاش آنها به فوتبال ما منتقل شوند.

میرشاد ماجدی

جام جهانی به جای ریاست

میرشاد ماجدی که تا چندی پیش نفر اول فدراسیون فوتبال بود، این روزها به عنوان رئیس کمیته جوانان فعالیت می‌کند. او امیدوار است تیم‌های نوجوانان و جوانان سهمیه جام جهانی را به دست بیاورند. میرشاد ماجدی در حاشیه دیدار جوانان ایران با عمان که با نتیجه یک بر صفر به سود ایران به پایان رسید با یکی از مدیران فدراسیون فوتبال عمان دیدار کرد و درباره همکاری بیشتر در زمینه فوتبال پایه صحبت داشت.

کارلوس کی‌روش

خبری از جلسه هیأت رئیسه نیست

در شرایطی که ظاهراً برخی اعضای هیأت رئیسه مخالف ابقای کی‌روش در تیم ملی هستند اما تاکنون جلسه رسمی در این مورد برگزار نشده و به نظر می‌رسد این کلاف سردرگم همچنان ادامه دارد. با توجه به اینکه دستور جلسه هیأت رئیسه باید هفت روز قبل از برگزاری آن به اعضا ابلاغ شود، این هفته نیز شاهد برگزاری این جلسه و متعاقب آن مشخص شدن تکلیف سرمربیگری تیم ملی نخواهیم بود.

صمد مرفاوی:

امیدوارم در آسیا قهرمان شویم

صمد مرفاوی پس از برتری یک بر صفر تیم ملی فوتبال جوانان مقابل عمان در بازی تدارکاتی، گفت: «۷۶ بازیکن مصدوم داریم و با نفرات جایگزین وارد این دو بازی تدارکاتی شدیم. توانستیم اولین بازی با عمان را ببریم اما انتظارات من بیش از اینها است. امیدوارم شرایطمان خیلی بهتر شود تا بتوانیم در مسابقات نهایی هم به جام جهانی صعود کرده و هم مقام قهرمانی را به دست آوریم.»

داور دربی از بین این سه گزینه انتخاب می‌شود:

عرب‌براقی، حیدری، بنیادی‌فر

2001

گزینه داور دربی هنوز نهایی نشده با اینکه بسیاری از رسانه‌ها از اجماع کمیته داوران روی نام امیر عرب‌براقی برای قضاوت دربی خبر می‌دهند اما پیگیری‌های خبرنگار ایران ورزشی از کمیته داوران حکایت از آن دارد که عرب‌براقی گزینه نهایی این کمیته نیست. با اینکه اعضای کمیته داوران بر اساس قضاوت‌های بی‌نقص او و نمرات بالایی که کسب کرده، تمایل به انتخاب او به عنوان داور دربی دارند اما از طرفی مردد هستند که می‌تواند با توجه به سن کم این داور، این بازی برای او سنگین باشد و به آینده داور او آسیب بزند. همین نکته و البته فشارهایی که برای انتخاب بنیادی‌فر از هیأت فوتبال شهرکرد به فدراسیون وارد می‌شود، درباره انتخاب نهایی عرب‌براقی تردیدهایی را مطرح می‌کند.

بهناز میرمطهریان روزنامه نگار

در فاصله یک هفته تا برگزاری دربی پایتخت، زمزمه‌ها درباره داور این مسابقه بار دیگر به یکی از تیرهای داغ رسانه‌ها تبدیل شده است. هر قدر هم که بازیکنان و مربیان دو تیم استقلال و پرسپولیس این شعار تکراری را فریاد بزنند که «دربی هم مثل هر بازی دیگری سه امتیاز دارد» اما حساسیت بالای این مسابقه برای این دو تیم و هواداران‌شان کتمان نشده است. حساسیت‌هایی که خواه ناخواه انتخاب داور این مسابقه را هم با حساسیت و اهمیت بیشتری همراه می‌کند.

امیر عرب‌براقی با عملکرد خوبی که در قضاوت‌های اخیر خود داشته، موفق به کسب نمرات خوبی شده و همین موضوع هم او را به عنوان شایسته‌ترین فرد از نظر فنی برای قضاوت دربی ۲۹ آذر، معرفی می‌کند. با این حال اما چند مانع بر سر راه انتخاب نهایی عرب‌براقی است که اولین و مهم‌ترین آن، سن و سال کم این داور و حساسیت بالا و آسیب‌زننده دربی است. بسیاری از اعضای کمیته داوران معتقدند، قضاوت دربی هنوز برای عرب‌براقی زود است و ممکن است کوچک‌ترین اتفاقات در این دربی، به آینده داور او آسیب بزند.

همین موضوع، کمیته داوران را برای انتخاب او با تردیدهایی مواجه کرده است. به جز این موضوع البته نسبت فامیلی این داور با علیرضا فغانی (او برادر همسر فغانی است)، در این روزها که فدراسیون رابطه خوبی با فغانی ندارد و او را از لیست الیت داوران خود حذف کرده هم شاید مانع دیگری باشد برای انتخاب عرب‌براقی به عنوان داور دربی.

موعود بنیادی‌فر

در ماه‌های گذشته، موعود بنیادی‌فر در لیست داوران بین‌المللی جایگزین علیرضا

فغانی شد. هیأت فوتبال شهرکرد و فشارهایش بر خداداد افشاریان و دیگر مسئولان فدراسیون فوتبال هم به شدت بر این تصمیم تأثیرگذار بود. حالا با همان فرمان و از طریق هیأت فوتبال شهرکرد، بار دیگر نام موعود بنیادی‌فر را در کنار امیر عرب‌براقی برای قضاوت دربی مطرح کرده‌اند. بنیادی‌فر که به خاطر مشکلات مربوط به VAR بخشی از قضاوت‌های بین‌المللی خود را از دست داده بود، به‌شدت به این موضوع اعتراض داشت. حالاً شاید قضاوت دربی، اقدامی باشد در جهت دلجویی از بنیادی‌فر.

بیژن حیدری

بیژن حیدری، سومین گزینه‌ای است که در کنار عرب‌براقی و بنیادی‌فر برای قضاوت دربی مطرح شده است. او به نسبت دو گزینه دیگر، نامش بدون هیچ سروصدایی مطرح شده است. او کارنامه نسبتاً خوبی برای قضاوت دربی دارد و از طرف هیأت فوتبال استان همدان هم برای قضاوت دربی مورد تأکید قرار گرفته است. با این حال اما انگار رقابت اصلی بین عرب‌براقی و بنیادی‌فر است و هنوز مشخص نیست کدام یک از این سه گزینه در نهایت رأی همه اعضای کمیته داوران را به خود جلب خواهند کرد؟

۵ فیفادی از آذر ۱۴۰۱ تا دی ۱۴۰۲!

باز هم بلا تکلیفی، باز هم هدر دادن فرصت‌ها

جووانگرای در تیم ملی به شدت احساس می‌شود. ۲۹ اسفند، ۲۲ خرداد، ۱۳ شهریور، ۱۷ مهر و ۲۲ آبان شروع فیفادی‌های ۸ روزه هستند که تیم ملی می‌تواند اردو برپا کند و با پیش بردن یک برنامه میان مدت و برگزاری بازی‌های تدارکاتی شرایط خوبی را در جام ملت‌ها تجربه کند، به شرط اینکه زمان بیشتر از این هدر نرود و از تجربیات گذشته درس گرفته شود. چیزی که اکنون دیده می‌شود فقط یک بلا تکلیفی محض است؛ غافل از اینکه از آذر ۱۴۰۱ تا دی ۱۴۰۲ راهی نیست و ما در خواب غفلت به سر می‌بریم.

گیر کرده است، حضور در اغمایی که نیاز است هرچه زودتر به حالت هوشیاری درآید. پیش از جام ملت‌های آسیا که حدوداً یک سال دیگر (اواخر دی و اوایل بهمن ۱۴۰۲) در قطر برگزار می‌شود، ۵ فیفادی وجود دارد که می‌تواند از این فرصت برای آماده‌سازی یک تیم خوب و امیدوارکننده استفاده کرد. فدراسیون فوتبال باید هرچه سریع‌تر تکلیف سرمربی تیم ملی را مشخص کند، چرا که لیگ ایران با پایان جام جهانی از سر گرفته می‌شود و طبیعتاً کادر فنی بعدی تیم ملی باید بازیکنان و مسابقات را زیر نظر بگیرد، مخصوصاً اینکه نیاز به پوست‌اندازی

آینده کاری‌شان تصمیم‌گیری می‌کنند، یا مانند وضعیت هانسی فلیک در تیم ملی آلمان بعد از ناکامی ابقا صورت می‌گیرد و یا اینکه مانند لوییس انریکه فوراً نسخه جدایی پیچیده و با قید دو فوریت جانشین مشخص می‌شود. در فوتبال ایران اما با وجود اینکه قرارداد کی‌روش به پایان رسیده، این مربی به تهران آمد و مشغول کاخ‌گردی در سعدآباد شد و در آخر هم مشخص نشد که تصمیم فدراسیون فوتبال در قبال او چیست و خبری هم از برگزاری جلسه هیأت رئیسه نیست. تیم ملی بعد از جام جهانی هنوز در شوک به سر می‌برد و انگار بین زمین و آسمان

نمایش دور از انتظار ایران در جام جهانی قطر با حضور بازیکنان نه چندان آماده از یک سو و آمادگی مورد توجه دیگر قدرت‌های آسیایی از سوی دیگر، منجر به این شده که اهالی فوتبال نسبت به خطر افتادن جایگاه فوتبال ایران در قاره کهن بیش از پیش نگران باشند. این در حالی است که زمان به سرعت در حال گذر است و بعد از دو هفته که کار تیم ملی در جام جهانی تمام شده، هنوز تکلیف سرمربی‌اش مشخص نشده است. این اتفاق عموماً در کشورهای دیگر رخ نمی‌دهد و بعد از پایان مدت همکاری با یک مربی، طرفین بلافاصله درباره

گزارش